

et discipuli ei: et ait ad illos. Transite-
rimus trans flangum. Et ascenderunt.
Et navigantibus illis obdormiuit: et
descendit procella venti in flangum: et
compellebant et periclitabant. Acce-
dentes autem suscitauerunt eum dicentes.
Preceptor peccator. At ille surgens in-
cepauit ventum et tempestatem aque et
cessauit: et facta est tranquillitas. Dixit
autem illis. Vbi est fides vestra? Qui
timētes mirati sunt ad inuicem dicti-
tes. Quis putas hic est? Quia et ventus
et mari imperat: et obediunt ei. Et na-
uigauerunt ad regionē galilaeam. Et
est contra galilaeam. Et cum de nauis e-
gressus esset ad terram occurrit illi vir
quidam qui habebat demonium iam temporibus
multis: et vestimento non induebatur:
neque in domo manebat sed in moni-
mentis. Quis ut vidit ihesum praedit an-
te illum: et redamans voce magna dixit.
Quid michi et tibi est ihesu fili dei altis-
simi? Obsecro te: ne me torqueas. Pre-
cipiebat enim spiritui immundo: ut re-
iret ab homine. Multis enim temporibus
arripiebat illum: et vinciebat cathe-
nis et cōpedibus custodire: et cupis vin-
tulis agebatur a demonio in deserto.
Interrogauit autem illum ihesus dicens.
Quod tibi nomen est? At ille dixit. Le-
gio. Quia intrauerat demonia multa
in eum. Et rogauerunt illum: ne impera-
ret illis ut in abyssum irent. Erat autem
ibi grex porcorum multorum pascentium in
monte: et rogabat eum ut pmitteret eis
in illos ingredi. Et permisit illis. Egre-
runt ergo demonia ab homine: et in-
trauerunt in porcos: et impetu abie-
runt per precipitium in flangum: et suffocati sunt.
Quod ut viderunt factum qui pascebant fugie-
runt: et nuntiauerunt in ciuitate et in vil-
las. Exierunt autem videre quod factum est: et

venērunt ad ihesum: et inueniunt homi-
nem sedentem a quo demonia egressae
vestimentum ac sana mente ad pedes eius:
et timuerunt. Stetit autem ille et non
videbant: quomodo sanus factus esset a
legione. Et rogauerunt illum omnes mul-
tudo galilaeorum: ut discederet ab ipso:
quia magno timore tenebant. Ipse
autem ascendens nauim reuersus est. Et
rogabat illum vir: a quo demonia egre-
ssae ut cum eo esset. Dimisit autem eum
ihesus dicens. Redi in domum tuam: et
narra quae tibi fecit deus. Et abiit
uniuersam ciuitatem praedicans: quanta
illi fecisset ihesus. Factum est autem cum redi-
set ihesus: recepit illum turba. Erant autem
omnes expectantes eum. Et ecce venit
vir cui nomen ianuas et ipse princeps sy-
nagoga erat: et cecidit ad pedes ihesu:
rogans eum ut intraret in domum eius:
quia unica filia reat ei fere annorum du-
odecim: et hec moriebat. Et conuenit
dum iret: a turbis comprimebat. Et
mulier quaedam erat in fluxu sanguinis
ab annis duodecim: quae in medicos e-
rogaueat omnem substantiam suam: nec
ab ullo potuit curari. Accessit retro et
tetigit fimbriam vestimenti eius: et coe-
stit fluxus sanguinis eius. Et ait ihe-
sus. Quis est qui me tetigit? Negantibus
autem omnibus: dixit petrus et qui cum
illo erat. Preceptor: turbe te comprimunt
et assurgunt: et dicens quis me tetigit? Et
dixit ihesus. Tetigit me aliquis. Nam
et ego noui virtutem de me egressam.
Veni autem mulier quia non laui: et nunc
venit: et prociudit ante pedes eius: et ob
quam causam tetigit eum indicauit co-
ram omni populo: et quemadmodum coe-
stit sanata sit. At ipse dixit ei. Filia: fide-
tua te salua fecit. Vade in pace. Adhuc
illo loquente: venit quidam ad principem

synagoge dicens ei quia mortua est filia
tua: noli vegari illum. Ihesus autem au-
dito hoc verbo: respondit patri puellae.
Noli timere. Crede tantum: et salua erit.
Et cum venisset domum: non permisit in-
trare secum quosquam nisi petrum et iacobum
et iohannem: et patrem et matrem puel-
le. Stabant autem omnes: et plangebant
illa. At ille dixit. Noli flere. Non est
mortua puella sed dormit. Et deride-
bant eum: scientes quia mortua esset. Ipse
autem tenens manum eius clamauit
dicens. Puella surge. Et reuersus est
spiritus eius: et surrexit continuo. Et
iussit illi dare manducare. Et stupue-
runt parentes eius: quibus precepit ne
aliquid dicerent quod factum erat. **¶**
Conuocatis autem ihesus duodeci-
m apostolis: dedit illis virtutem et po-
tatem super omnia demonia: et ut lan-
guores curarent. Et misit illos praedi-
care regnum dei: et sanare infermos. Et a-
it ad illos. Nihil tulitis in via ne-
que virgam neque peram: neque patem neque
peram: neque duas tunicas habeatis.
Et quicumque domum intraueritis ibi
manete: et inde ne exeatis. Et quicumque
non receperint vos: exeuntes de ciuitate
et illa etiam puluerem pedum vestrorum re-
cutite in testimonium super illos. Egressi
autem circuibant per castella: et angelizan-
tes et curantes ubique. Audiuit autem
herodes tetrarcha omnia quae fiebant
ab eo: et hēlitabat eo quod diceret a qui-
busdam quia iohannes surrexit a mortui-
s: a quibusdam vero quia elyas appa-
ruit: ab alijs autem quia propheta unus
de antiquis surrexit. Et ait herodes.
Iohannem ego decollavi. Quis est autem
iste de quo ego talia audio? Et quere-
bat videre eum. Et reuersi apostoli narrauerunt
illi quaecumque fecerunt: et assumptis illis

secessit seorsum in locum desertum: qui est bethsa-
ide. Quod cum cognouissent turbae secuti sunt
illum: et recepit illos: et loquebatur illis de
regno dei: et eos qui cura indigebant
sanabat. Dies autem repeerat declinare.
Et accedentes duodecim dixerunt illi.
Dimitte turbas: ut euntes in castella
villarumque quae circa sunt diuerterent et inue-
niant escas: quia hic in loco deserto su-
mus. Ait autem ad illos. Vos date illis
manducare. At illi dixerunt. Non sunt
nobis plus quam quinque panes et duo pi-
scis: nisi forte nos ramus: et emamus
omnem hanc turbam escas. Erant autem
fere viri quinque milia. Ait autem ad disci-
pulos suos. Facite illos discumbere
per conuiuia quinquagentos: et ita fece-
runt. Et discubuerunt omnes. Accepit
autem quinque panes et duobus piscibus
respegit in celum et benedixit illis: et fe-
git et distribuit discipulis suis: ut pone-
rent ante turbas. Et manducauerunt om-
nes: et saturati sunt. Et sublatum est
quod superfluum illis fragmentorum cophi-
ni duodecim. Et factum est cum solus esset
orans: erant cum illo et discipuli: et inter-
rogauit illos dicens. Quem me dicunt
esse turbae? At illi responderunt et dixe-
runt iohannem baptista: alij autem elyam:
alij vero quia unus propheta de prioribus
surrexit. Dixit autem illis. Vos au-
tem quem me esse dicitis? Respondens
simon petrus dixit. Christum dei. At ille
incepsans illos precepit ne cui diceret
hoc: dicens: quia oportet filium hominis
multa pati et reprobari a senioribus
et principibus sacerdotum: et scribis et occi-
di: et tertia die resurgere. Dicebat autem
ad omnes. Si quis vult post me ve-
nire: abneget semetipsum: et tollat crucem
suam quotidie: et sequatur me. Qui enim
voluerit animam suam saluam facere perdet